Гімн Галагону*

Ні сонця, ні зірки не видно з-за туч,
Що світ обложили — низькі та похмурі,
І туляться саклі принишклі до круч,
І справу не робиш, як треба, в зажурі.

О Галагон! Громом околи озвуч
І крила розправ, щоб здійнялися бурі,
Розкручуй охлялих вітриськів обруч,
Щодуху жени ненатомних авсургів**.

Без тебе не видно земної краси,
Каміння в сльоту покривається мохом,
І тонуть у ньому луни голоси.

Намоклі дерева струсни до коріння,
В ущелини мчи очманілим потоком,
А потім розсип сонцесяйне проміння.

---

*Галагон — покровитель вітрів у осетинській міфології.
**Авсург — казковий кінь, чистокровний скакун.

Перекладач: Анатолій Глущак